

Velitel roty Martin Stránský - klid'as, který zvládne ledacos. Neřízená střela a roztržitý sangvinik Michal Holán, který si armádu zamiloval. Bára Mottlová je taktická zbraň týmu, protože kam čert nemůže,... tam Bára uspěje. Na obrazovky České televize přichází Patrola – nový dokumentární cyklus, ve kterém si herci vyzkouší, jaké to je být profesionálním vojákem. První díl se na ČT2 objeví 26. září ve 22.05 hodin.

Hlavní aktéři si vyzkoušeli, jaké těžkosti život v armádě obnáší. Michal vlastnoručně prostudoval Alcu - lehký podzvukový bojový letoun. Barbora se zase zblízka seznámila s Boženou – dvanácti tunovou krasavicí, která už likvidovala miny na všemožných válečných polích, například v Jordánsku. Martin si zkusil řídit chloubu výzbroje české armády, tank T72M4CZ. Celý projekt vznikl ve spolupráci s Ministerstvem obrany a Armády České republiky. „Podařilo se nám kontaktovat Ministerstvo obrany ČR a s vizí pořadu je seznámit. Patří jim obrovský dík za to, že PATROLE pomohl na svět a celý tým pořadu je přesvědčený, že vznikl dynamický, vtipný a především nosný formát,“ komentuje spolupráci producent projektu **Vítězslav Jandák ml.**

Martin Stránský

Co Vás na české armádě nejvíce překvapilo?

Nejvíc asi vstřícnost, se kterou k nám přistupovali. Musím říct, že občas jsem měl pocit, že je nás víc než vojáků.

Jaký je Váš vztah ke zbráním?

Veskrze kladný vztah. Strach nemám, jen respekt a ten je, myslím, potřeba. Zatím nemám ani zbrojní průkaz, i když už několikrát jsem byl dost blízko. Vždycky to skončilo jen u střeleb.

Co vás z natáčení nejvíce bavilo?

To se nedá takhle říct. Bavil jsem se pořád, ale asi největší zážitek byl, když jsem řídil tank na Libavé.

Dokázal byste si představit, že byste byl profesionálním vojákem? V jakém útvaru by Vám to nejlépe „sedlo“?

Představit si to umím, ale realita je samozřejmě jiná. Vždycky jsem tak nějak podvědomě tíhnul k odstřelovačům, takže si myslím, že bych zapadl tam.

Co pro Vás bylo během natáčení fyzicky nejnáročnější?

Fyzicky to bylo asi nejhorší u pyrotechniků, ale fakt nejhorší to bylo na jaře, když byla ještě zima. Jak říkají vojáci: na Libavé je buď kosa, anebo velká kosa

Jaký je Váš názor na povinnou vojenskou službu?

Myslím, že k něčemu byla dobrá. Napadá mě fráze: „Z chlapců dělá vojna chlapy.“ To, ale není přesné. Spíš si myslím, že je dobrá k tomu, postavit se na vlastní nohy a naučit se starat se sám o sebe.

Jak se Vám spolupracovalo s profesionálními vojáky?

Všichni byli výborní a chtěl bych jim moc a moc poděkovat, nejen za sebe ale i za štáb a vlastně také za diváky. Možná je to odvážné a troufalé, ale řekl bych, že jsem získal i pár kamarádů. Bylo to vážně fajn s nimi pobýt a něco se naučit.

Barbora Mottlová: U přijímání mi bylo řečeno, že bych se hodila do kuchyně nebo kanceláře.

Co Vás na české armádě nejvíce překvapilo?

Že jsou vojáci tak pohodoví a správní kluci. Je s nimi sranda a rozhodně se s nimi člověk nenudí.

Jak se díváte na nošení zbraně?

Myslím, že zbraně jsou hodně sexy. Ať už s nimi střílí James Bond nebo Michal Holán. Dávají pocit jakési moci a síly. Ale je s nimi i sranda. Třeba, když jsem si mohla vystřelit raketu na vrak kamionu. To bylo velmi vzrušující. Vždy jsem střílela jen na neživé cíle a terče, takže mám ke zbraním kladný vztah. Kdybych ji ale měla použít proti člověku nebo zvířeti, už bych takový nadšenec rozhodně nebyla.

Co Vás z natáčení nejvíce bavilo?

Jednoznačně naše skvělá parta, to naše vtipné trio, ale i celý štáb parádních lidí a velkých profiků. Byla radost sledovat při práci i všechny ostatní s jakým zápalem a nadšením natáčejí.

Dokázala byste si představit, že byste byla profesionálním vojákem? Do jakého útvaru byste se nejlépe hodila?

U přijímání mi bylo řečeno, že bych se hodila do kuchyně nebo kanceláře. Asi se dali zlákat mým vzhledem. Ale mě by to samotnou táhlo na daleko akčnější pozici. Líbilo by se mi třeba mezi adminovači.

Co pro Vás bylo během natáčení fyzicky nejnáročnější?

Nejraději bych řekla, že nejnáročnější bylo to ranní vstávání, ale vždycky jsem se tak těšila, že už jsem nemohla dospat. Takže to nejnáročnější byla asi zima, když jsme natáčeli na sněhu. Jinak, když si svoji práci užíváte, nepřijde vám nic náročné.

Myslíte si, že by se měla vrátit povinná vojenská služba?

Neznám moc mužů, kteří na vojně byli. Možná by pak stáli za víc, než ty bačkory všude kolem.

Jak se vám spolupracovalo s profesionálními vojáky?

Byli to super chlapi. Hodně mi imponovalo, že vědí co dělat, že si umí poradit a jít si za svým. Mají velké zásluhy a při tom jsou skromní a nemají potřebu ze sebe dělat hrdiny a mistry světa.

Michal Holán: Zbraně jsem nikdy nějak zvlášť neřešil

Co Vás na české armádě nejvíc překvapilo?

Jaká je tam ve všech jednotkách dobrá nálada. Přišlo mi, že všechny vojáky , bez ohledu na hodnost, to opravdu baví, nikdo si tam na nic nehrál. Z toho jsem měl radost.

Jaký máte vztah ke zbraním?

Zbraně jsem nikdy nějak zvlášť neřešil, ale díky natáčení jsem si opravdu užíval ten proces, kdy jsem střílel pro zábavu a cítil jsem se jako malý kluk, když mu dají hračku. Střílel jsem z Panduru, z útočných pušek, z granátometu a podobně, což bych určitě nikde jinde nezažil. Kdyby zbraně sloužili pro lov a pro zábavu, tak by to bylo skvělé, ale bohužel se ve světě dějí strašlivé věci. Proto bych byl šťastnější, kdyby zbraně vůbec nebyli.

Co Vás na natáčení nejvíce bavilo?

Úplně upřímně, úžasná parta lidí. Skvělý režisér Otto Kalus, který má celý den úsměv na tváři a přitom přesně ví, co chce, je akční, užívá si to a dělá vše proto, aby to bylo co nejlepší. Kolegové a kamarádi spolumoderátoři, super kameramani, zvukaři, technici, produkční. Bavilo mě poznávání nových míst, do kterých se člověk, který s armádou nemá nic společného, nikdy nedostane.

Dokázal byste si představit, že byste byl profesionálním vojákem?

Dokázal bych si to představit proto, protože všichni vojáci, které jsem poznal, při sobě opravdu stáli. Přišlo mi to jako na dětském táboře, ale pro dospělé chlapáky, kteří dělají to, co je opravdu baví a drží při sobě jako rodina. Mají parádní fyzickou, jsou to drsní a zároveň normální kluci.

Co pro Vás bylo během natáčení nejnáročnější?

Asi to, když jsme točili přijímaní do armády. Tam jsem se pěkně zapotil, ale celkově mě to moc bavilo a užíval jsem si všechno na plný pecky. Hlavně to, co jsem ještě nikdy v životě nezažil. Ale hlavně, moje postava, se ale všem fyzicky náročným scénám snažila vyhnout ☺

Myslíte si, že by se povinná vojenská služba měla vrátit?

Myslím si, že by se povinná vojna vrátit neměla, protože by to mělo zůstat na každém z nás ,se svobodně rozhodnout zda chceme , nebo nechceme jít do armády, ať už je to na bůh ví jak dlouho. Ale samozřejmě fungují aktivní zálohy a tam se může přihlásit kdokoli dobrovolně. A povolání by byli jen při obraně naší vlasti, takže misí v zahraničí se to netýká.

Otto Kallus: Byl to takový příjemný zážitkový kemp.

Jaké největší výzvy jste musel u tohoto netradičního projektu překonávat?

Nastoupit do vrtulníku při nácviu bojové akce při výcviku aktivních záloh. Turbulence mi nedělají dobře a tady to přetížení bylo chvílema až k nesnesení.

Jak se vám spolupracovalo s vojenskými silami České republiky?

Výborně. Armáda ví, co chce a umí to i srozumitelně dát najevo. Pokud naše požadavky nebyly zcela mimo, vyhověli nám.

V jakých lokalitách se Patrola natáčela?

Natáčeli jsme na Libavé, v Boleticích, na Doupově, v Brdech i ve Vyškově, parašutisty v Chrudimi, pontonové mosty na Labi, hradní stráž v Praze, centrum biologické ochrany v Těchoníně a dalších lokacích.

Jak se vám spolupracovalo s profesionálními vojáky?

Dobře, oni zpravidla na první pohled nevypadají jako bodří chlapíci. Ale věřte, že na konci dne byli většinou velmi přátelští. Mnozí z nich přistoupili k natáčení více než jako k povinnosti. Velký dík patří klukům z 13. dělostřeleckého pluku v Jíncích.

Nechali se vojáci při natáčení řídit civilním „důstojníkem“ režisérem?

Ano, do okamžiku akce, která byla naostro. Dokud mluvili na kameru nebo hráli s moderátory, poslouchali mé pokyny. Ovšem než vystřelili z tanku, z lafetové zbraně, než se slanili z vrtulníku, museli dostat rozkaz od vyšší šarže než je režisér. Stejně tak stíhačky nestartovali na povel štábu, ale přesně v čas stanovený při ranním rozkazu. Bez ohledu na mé přání. Ale když to bylo moc brzo, dokázali domluvit náhradní čas.

Co pro Vás bylo na Patrole nejdůležitější?

Představit Armádu České republiky, pobavit a vzdělat. To není malý cíl.

Byl jste na vojně?

Nebyl. Vybral jsem si civilní službu. V době, kdy jsem měl nastoupit, nebyla armáda zdaleka tak daleko jako dnes. Navíc já nejsem člověk, který by byl stvořený pro armádu. Rozhodně jsem takový nebyl ve dvaceti letech.

Byla pro Vás během natáčení nějaká scéna nebezpečná nebo komplikovaná?

Vojáci důsledně přemýšleli, co vlastně o nich říkáme, jestli se třeba něco říkat nemá. Potom jsme museli dodržovat veškerá bezpečnostní pravidla. No a víc omezení jsem nepocítil. Spíš naopak. Byl to takový příjemný zážitkový kemp.

Anotace prvních pěti dílů

Epizoda 1

V novém armádním magazínu se společně s moderátory Martinem Stránským, Barborou Mottlovou a Michalem Holánem podíváme do zákulisí armády České republiky. Michal Holán otestuje filmovou gramotnost hollywoodských hvězd v konfrontaci s lafetovými zbraněmi kajmanu. Michal a Bára zase pochopí, co to znamená, když smrt číhá všude. Oba totiž absolvují náročný pyrotechnický výcvik. Všichni pak otestují své fyzické síly na dráze titánů.

Epizoda 2

V druhé magazínu Patrola se Barbora Mottlová seznámí s Boženou nikoliv, ale Němcovou, ale s Boženou, co se prohání po minovém poli jako ladná baletka. Martin Stránský si doslova zalítá ve vrtulníku MI171š. Michal přivítá na dráze titánů uznávaného kardiochirurga pana profesora Pirka. To vše a mnohem víc v pořadu Patrola!

Epizoda 3

Martin Stránský se dostane na nejstřeženější místo naší republiky. Totiž přímo až na Pražský hrad, kde okusí, co to obnáší být členem hradní stráže. Postávání v budce na stráži to opravdu není. Michal s Bárou vyzkouší své ostrostřelectví s útočnými puškami a na dráze titánů se předvede herec Jan Antonín Duchoslav.

Epizoda 4

Michala Holán se dostane na letiště v Čáslavi. Právě odtud totiž vzlétají naše nejrychlejší vládcí nebes Gripeny a Alcy. Michal podrobně prostuduje druhou zmíněnou, totiž českou Alcu. Jaké to je být pilotem pochopí zcela na vlastní kůži. Martin Stránský s Barborou Mottlovou budou naopak létající stroje sestřelovat. A odnese to dokonce i jeden dron. Oba si totiž otestují jaké to je být členy protiletadlové jednotky. Na dráze titánů si zaboxuje s olovem boxer Lukáš Konečný.

Epizoda 5

Martin Stránský vyrazí na netradiční čundr s tankem T72M4CZ. Bára s Michalem si vyzkouší jak moc náročné je vstoupit do armády. A čeká je opravdu náročné odpoledne, u kterého se náležitě zapotí. Na dráze titánů se představí cestovatelka a česká herečka Michaela Maurerová.

režie: Otto Kallus // **námět, scénář:** Vítězslav Jandák (ml.), Petr Smazal **střih:** Martin Šašek // **dramaturgie:** Jana Škopková, Vítězslav Jandák (ml.) // **kamera:** Vojtěch Vančura, Vlastimil Žán, Martin Polčák, Pavel Šíma, Jiří Bolina, Jiří Červenka // **kreativní producent:** Jana Škopková

Kontakt pro média

Kryštof Diatka
Tel.: (+420) 732 087 524
Mob.: (+420) 736 525 809
krystof.diatka@ceskatelevize.cz
www.ceskatelevize.cz

Fotografie

<ftp://ceskatelevize.cz>
pavel.kral@ceskatelevize.cz

